

Llegissin (ImS 6)(ALDC, IX, 2042. *Llegissin* [ImS 6])

Com en totes les persones d'aquest imperfet de subjuntiu, prescindim de la diferència *lle-*, *lli-* del radical (tret de les formes del tipus *llisgueren*) en favor de la variant normativa, *llegissin*; per a tal diferenciació i altres aspectes a tenir en compte, veg. mapes 1358, 1359, 1378, 1423 i 1424.

La tercera persona del plural de l'imperfet de subjuntiu del llat. vg. *LEGIRE era LEGISSENT, origen del cat. *llegissen*, amb les var. *lle[dʒ]issen*, *lle[tʃ]issen*, *llegissan* 109, convertit en *llegissin* (var. *lle[dʒ]issin*), amb *-i-* anàloga del present de subjuntiu d'altres conjugacions (*cantassin/cantessin*, *batesin*). L'increment *-ig-* ha donat origen al tipus *llegiguessen*, amb les var. *lle[dʒ]iguessen*, *lle[tʃ]iguessen*, *lle[z]iguessen* 95, *llegiessen* 133, *llegessen* 143, *llegiguésson* 105, aquesta, per influència de la desinència *-on* del present de subjuntiu; l'analogia amb aquest temps verbal i altres formes del mateix paradigma (*llegissis*, *llegíssim*) ha provocat el canvi de la desinència en *-in*: *llegiguessin* (var. *lle[dʒ]iguessin*).

Una altra forma, *llegiren*, prové d'un antic condicional en *-ra* que va assumir el valor d'imperfet de subjuntiu, conservat en val. (var. *lle[dʒ]iren*, *lle[tʃ]iren*). La mateixa desinència, però amb la var. *-eren*, es troba en formes que tenen per

base el radical *llisc-*, *llisg-* del present d'indicatiu: *llisgueren*, *lli[ʒ]gueren* 148, 152, 178, 190, *lli[dʒ]gueren* 155; *llisqueren* 130, 137, 149, 154, 162, 189, *lli[ʃ]gueren* 163, 166; o també amb desinència *-essen*: *llisguessen* 135, 146, 147, *lli[ʒ]guessen* 140, 145, *llisquessen* 151, eventualment amb l'infix *-isc-*: *lle[dʒ]isquessen* 115, induït per *llegiguessen*. *Lleiessen* 100 sembla de matriu aragonesa i *lligiguen* 148, un sincretisme amb el present de subjuntiu.

Per a la distribució areal i cronologia, veg. mapa 1441.

Llegissin (model *servissin*) és la forma normativa des del *DOrt*, 1917; *llegissen* (model *servissen*), des de Fabra, 1918 (pàg. 90), que la *GIEC* (pàg. 280) inclou entre "Altres variants" dels parlars val. i nord-occ. i la *PEOLC Morfologia* (pàg. 27-28) com a forma pròpia d'àmbit general juntament amb *llegissin* (model *servissin*) –en els parlars valencians, *llegissen* (*servissen*) només és forma pròpia de registres molt formals. Quant a *llegiren* (*serviren*), és forma normativa des de la *GIEC*, 2016 (pàg. 280), però la *PEOLC Morfologia* (pàg. 27) la considerava pròpia de l'àmbit restringit (parlars valencians) i alhora no recomanava la forma *llegiguessin* (*serviguessin*) (pàg. 28).

